

ERORILE REFORMEI MINISTERULUI AFACERILOR INTERNE ȘI A SUBDIVIZIUNILOR SUBORDONATE – FACTORI CARE SUBMINEAZĂ SECURITATEA NAȚIONALĂ

Iurie LARII,

*doctor în drept, conferențiar universitar,
director al Departamentului Cercetare Științifică
al Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI*

Veaceslav GRATI,

*doctor în drept, conferențiar universitar,
director al Departamentului Dezvoltare Profesională
și Managerială al Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI*

Summary

In this brief study clarified several errors that were admitted in reforming the Ministry of Internal Affairs and subordinated subdivisions, which consequently undermines national security. Thus, it is found that the reform period has been exceeded the job duties of the decision makers responsible for this process and hampered in their ability MIA subdivisions to maintain public order and ensure the security of citizens. Implementation thoughtless reform has generated many situations in which police structures and their employees are unable to work normally. Also, in terms of provisions reflected in regulations adopted by the reform promotes the emergence of a new outbreak of separatism in Gagauzia, similar to that of Transnistria, supported and managed by the Russian Federation, where the Moldovan legislation is not recognized and respected. This is also confirmed by the liquidation of police structures in 1992 actively participated in the battles in Transnistria, defending the territorial integrity of the Republic of Moldova but also through the creation a dependence on Russia – a country that continues to equipper with the weapons and ammunition the police subdivisions of our country.

All these and other negative effects of the reform (high level of crime, cruelty increasing criminal events, order and public security affected various abuses from the leaders of MIA etc.) have been reported to people in a very short time. As a result of the disclosure these errors of the reform breaks out two important aspects that need to be clarified. The first issue will be classified as a tragedy if it is found incompetent leaders of MIA and those who made reform of this institution of force. The second aspect, more dangerous than the first, is limited to be betrayal in order of another country as so-called “pseudo – reformers”, which actually is an evil for all our people.

Aspirațiile de integrare europeană, rigorile statului de drept și principiile democratice la care Republica Moldova se aliază a generat necesitatea inițierii unui amplu proces de reformare a sectorului justiției, inclusiv a Ministerului Afacerilor Interne și a structurilor sale.

În acest context, la data de 06.12.2010 a fost adoptată Hotărârea Guvernului nr. 1109 cu privire la aprobarea *Concepției de reformare a MAI și a structurilor subordonate și desconcentrate ale acestuia*¹. Respectivi-

¹HG nr. 1109 din 06.12.2010 Cu privire la aprobarea Concepției de reformare a MAI și a structurilor subordonate și desconcentrate ale acestuia. Monitorul Oficial nr. 247-251/1233 din 17.12.2010.

va Concepție reflectă explicit scopul principal al reformei, și anume fortificarea capacităților Ministerului Afacerilor Interne în domeniul asigurării ordinii de drept și atingerii unor standarde europene în activitatea de menținere a ordinii publice și de combatere a criminalității.

Conform Concepției, reforma organizațională a MAI permitea delimitarea clară a atribuțiilor ce urmează a fi exercitate de fiecare subdiviziune, asigurând, totodată, independența uneia față de alta și coordonarea efectivă a activităților de combatere a criminalității și de menținere a ordinii publice.

Totodată, reieșind din prevederile Concepției, din momentul punerii în aplicare a Legii nr. 320 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, în locul structurilor polițienești puternic centralizate și dirijate unipersonal urmau să fie create subdiviziunile poliției în cadrul Direcțiilor afacerilor interne (actualele inspectorate de poliție), care trebuiau să includă toate serviciile desconcentrate ale MAI la nivel de raion (poliție, carabinieri, urmărire penală, serviciul protecție civilă și situații excepționale). În cele din urmă, finalitatea procesului respectiv ar fi favorizat crearea structurilor descentralizate ale poliției și subdiviziunilor de carabinieri, bazate pe activitatea angajaților profesioniști. De asemenea, prin aceasta s-ar fi exclus dublarea de competențe pentru poliție și carabinieri în exercitarea unei și aceleiași funcții – menținerea și restabilirea ordinii publice.

Însă, odată cu *implementarea reformei și aprobarea finală a structurii MAI*, unele subdiviziuni subordonate s-au pomenit în incapacitatea de a funcționa legal, pe motiv că angajații acestora nu se regăseau într-o serie de acte normative în care urma să fie reglementată activitatea lor (de exemplu, angajații Inspectoratului Național de Patrulare nu se regăseau în prevederile art. 400 al Codului contravențional). Iar unele subdiviziuni prevăzute expres de Concepție în genere nu există în actuala organigramă a MAI.

La acest capitol, Concepția impunea, pe bună dreptate, *necesitatea asigurării unei independențe structurale și funcționale a organului de urmărire penală*, prin reorganizarea lui într-un departament independent de cel al poliției, și anume Departamentul urmărire penală. În această privință se constată o derogare vădită de la prevederile Concepției, dat fiind faptul că această structură este transferată actualmente în subordinea Inspectoratului General al Poliției, fiindu-i atribuit un statut de Direcție generală. În același timp, asemenea reorganizare și subordonare a organului de urmărire penală contravine prevederilor Codului de procedură penală (art. 253 alin. (3)), care stipulează expres că ofițerii de urmărire penală sunt independenți, se supun legii și indicațiilor scrise ale conducătorului organului de urmărire penală și ale procurorului. Independența procesuală a acestora derivă și din prevederile Legii privind statutul ofițerului de urmărire penală nr. 333-XVI din 10.11.2006. Astfel, prin modificările operate în

urma reformei nu este asigurată nici până în momentul de față independența structurală și funcțională a organului de urmărire penală, prin reorganizarea lui într-un departament independent de cel al poliției. Acest fapt diminuează statutul și independența procesuală a ofițerului de urmărire penală, precum și a conducătorului structurii respective.

Implicarea trupelor de carabinieri în menținerea ordinii publice este ineficientă în formula existentă pentru moment, datorită faptului că personalul acestei structuri de ordine este format, prioritar, din militari (carabinieri) care satisfac serviciul militar în termen, iar calificarea lor este una insuficientă și poate atinge performanțe doar în decurs de un an – termen în care aceștia urmează a se demobiliza. În acest context, menționăm că în procesul reformei Ministerului de Interne și a subdiviziunilor subordonate s-a mai admis o eroare vădită care ține de crearea serviciului carabinieri cu efectiv în bază de contract.

Situația Departamentului Trupelor de Carabinieri rămâne a fi incertă în continuare. Astfel, această subdiviziune își continuă activitatea în formatul vechi, fiind unica structură militarizată din cadrul MAI care își ghidează activitatea în baza Legii cu privire la trupele de carabinieri ale Ministerului Afacerilor Interne din 12.12.1991 (această lege este învechită moral și nu corespunde obiectivelor trasate în Concepția de reformare în care este stabilit clar necesitatea adoptării unei legi noi). Totodată, păstrarea actualei organizări a carabinieriilor, în contextul reformării structurilor polițienești, creează anumite impedimente pentru desfășurarea activităților de menținere, asigurare și restabilire a ordinii publice. Astfel, Inspectoratul General de Poliție nu poate dirija pentru moment carabinieriii, iar aparatul central al MAI poate să se implice doar în elaborarea și promovarea politicilor, dar nu și la nivel tactic sau operațional. Totodată, personalul Inspectoratului Național de Patrulare a fost calculat din perspectiva încorporării carabinieriilor în structura sa, însă, din cauza că aceasta nu s-a întâmplat, INP are o insuficiență acută de personal.

Necesitatea reformării carabinieriilor mai continuă să fie un proces inevitabil, însă, din păcate, acest lucru nu s-a întâmplat, probabil că din cauza neluării în considerație a reglementărilor care rezultă din Concepția de reformare. Totuși existența serviciului de carabinieri profesioniști ar condiționa asigurarea unei capacități suficiente pentru contracararea riscurilor în adresa securității naționale și a ordinii publice, inclusiv prin prisma realizării sarcinilor principale de menținere a ordinii de drept, apărare a drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, restabilire a ordinii publice, pază a obiectivelor de importanță majoră, precum și, în caz de asediu sau de război, contracarare a tentativelor de destabilizare a ordinii publice.

Carabinieriii urmează să exercite în continuare funcțiile stabilite în

cadrul sistemului național de apărare. Această sarcină a subdiviziunii respective este condiționată și de faptul că pe teritoriul Republicii Moldova există de ceva mai mult de două decenii un regim separatist în stânga Nistrului, necontrolat de forțele constituționale, care, așa cum a făcut-o în anul 1992, ar putea să declanșeze diferite situații de criză, să destabilizeze la maxim ordinea de drept sau să provoace chiar și o stare de război cu implicarea diferitor forțe străine.

Astăzi, constatăm că avem o situație incertă în această zonă off-shore, prin intermediul căreia se săvârșesc acțiuni de contrabandă în proporții considerabile și se spală sume enorme de bani². Transnistria este un mic regat sovietic descompus, gestionat după principiul: „nimic nu se pierde, totul se vinde”. Regiunea separatistă din cadrul Republicii Moldova este un paradis pentru contrabandă de tot felul – de la alimente și medicamente falsificate la droguri din țările asiatice, tutun, alcool, țigări etc. Această zonă transnistreană necontrolată de autorități s-a transformat într-un focar de criminalitate și constituie, de fapt, un factor esențial ce alimentează fenomenul criminalității transnaționale.

Probabil că unor politicieni de la noi le convine această situație, din simplul motiv că posibilitățile de îmbogățire rapidă și fără riscuri serioase sunt foarte mari. Ar fi cazul ca acești politicieni să tragă anumite concluzii în baza evenimentelor triste care au loc în țara vecină – Ucraina, unde fenomenul separatismului a luat o mare amploare și pare a fi o problemă fără de soluție la moment.

În ceea ce privește *perfecționarea sistemului de instruire* a personalului MAI (polițiști, carabinieri, ofițeri de urmărire penală și alți angajați), obiectivele reformei trasate în Concepție stabilesc că acest proces trebuie să se desfășoare în așa fel încât să ofere posibilitatea ca cei instruiți să obțină mai mult decât deprinderi și aptitudini tehnice tradiționale. Aceasta urmează să includă un set mai vast de abilități și priceperi, cum ar fi: comunicarea, crearea și promovarea încrederii, medierea conflictelor, dezvoltarea unei abordări creative în problemele comunității, gestionarea acțiunilor de soluționare a problemelor și colectare a informațiilor, transformarea împuternicirilor acordate în acțiuni adecvate, comunicarea îngrijorărilor comunității către conducerea ierarhic superioară și alți factori interesați.

Modernizarea instruirii polițiștilor, carabinierilor, ofițerilor de urmărire penală și a altor angajați se va asigura în așa fel încât în funcțiile de ofițer vor fi angajate doar persoane cu studii superioare în drept, iar în caz de necesitate și în domeniile de specialitate, cu condiția că înainte de angajare, candidatul la funcțiile polițienești ce țin de lucrul operativ sau de menținere a ordinii publice, inclusiv la funcțiile similare din cadrul

---

² Mihail David, *Economia subterană și spălarea banilor – studiu criminologic*. Teză de doctor în drept, Chișinău, 2007, p. 159.

trupelor de carabinieri, cu excepția absolvenților Academiei „Ștefan cel Mare”, vor urma un curs de instruire pentru o perioadă determinată, unde vor beneficia de o pregătire specială.

Asigurarea cu personal bine pregătit, în măsură să răspundă așteptărilor și provocărilor comunității, impune o atenție deosebită asupra procesului de selectare și angajare la funcții polițienești a candidaților. În acest context, reieșind din prevederile Legii cu privire la poliție și statutul polițistului (art. 33 pct. 2 și art. 39 pct. 1c), în funcțiile polițienești pot fi numite persoane care posedă studiile și calificările corespunzătoare. În realitate însă, lucrurile stau altfel. Drept exemplu, putem menționa unele cazuri de angajare și numire în funcții polițienești a personalului selectat din surse externe, care nu au studii și calificare specială, cazuri nostime și triste în același timp. Așadar, în funcția de ofițer de urmărire penală au fost numite persoane cu specializări în manager de securitate, iar în funcția de inspecți ai poliției criminale – persoane cu specializări în inginerie, economie, mecanizare, educație fizică, pedagogie și management. Lista unor astfel de abateri și chiar ilegalități poate fi continuată, fiind destul de extinsă.

La acest capitol constatăm că intențiile celor care au „reformat” Academia „Ștefan cel Mare” nu coincid cu obiectivul stipulat în Concepție. Astfel, în procesul reformării instituția a fost supusă doar unei reorganizări structurale, în urma căreia mai mulți angajați cu experiență bogată în domeniu au fost nevoiți să se pensioneze din cauza lichidării sau dezastării funcțiilor și, respectiv, reducerii considerabile a salariilor, iar facultatea de Drept a fost redenumită în facultatea Științe polițienești, fără a se schimba ceva în esență.

Pentru necesitățile perfecționării continue a angajaților subdiviziunilor MAI, în cadrul Academiei funcționează Departamentul de Dezvoltare Profesională și Managerială (această componentă structurală a existat, într-o altă denumire, și până la reformă în cadrul Academiei „Ștefan cel Mare”). Deși o asemenea subdiviziune, strict necesară pentru instruirea continuă a efectivului polițienesc, există în prezent, totuși conducerea actuală a MAI insistă de mult timp să formeze un Centru separat de instruire a viitorilor polițiști, cu aceleași competențe, motivând permanent cu faptul că Guvernul SUA este disponibil să aloce mai mult de 20 milioane de euro în acest scop. Astfel, în loc să se facă investițiile necesare în baza tehnico-materială a Academiei și în echiparea adecvată a studenților acestei instituții (până în prezent studenții anului întâi nu au fost echipați integral cu uniforma corespunzătoare, deși sunt implicați sistematic în operațiuni de patrulare în scopul menținerii ordinii publice), nu este clar de ce se insistă atât de mult doar asupra atragerii investițiilor străine în scopul înființării unei alte subdiviziuni de instruire, alta decât cea existentă actualmente.

Aici e cazul să aducem drept exemplu și remunerarea experților antrenați în reformarea Ministerului de Interne și a subdiviziunilor acestuia, fiind vorba de peste 60 000 euro achitați unui expert pentru un trimestru de activitate și de peste 20 000 euro pentru o curriculum de instruire care conține doar câteva pagini. Chiar dacă banii au fost obținuți de la Uniunea Europeană nu înseamnă că aceștia trebuie „risipiți” fără de mare folos. Până la urmă, în loc să se procure muniții pentru consolidarea capacității de luptă a poliției, multe investiții s-au concentrat în reparația blocurilor și a spațiilor destinate noilor structuri create în urma reformei, a căror ineficiență este vădită.

În ultimii trei ani, Academia „Ștefan cel Mare” a fost deposedată de două blocuri de instruire. Așadar, un bloc a fost dat în arendă pentru o perioadă de 49 de ani, iar celălalt bloc, după ce a fost luat ilegal de conducerea actuală a MAI, nu este funcțional până în prezent. De menționat că unul din aceste blocuri era dotat (dotare realizată în exclusivitate din fondul extrabugetar al Academiei, cu implicarea nemijlocită a personalului instituției) cu un poligon multifuncțional de instruire, menirea căruia consta în crearea deprinderilor practice viitorilor polițiști, dar și actualilor angajați ai diferitor structuri polițienești.

Oricum, în pofida schimbărilor structurale nechibzuite făcute în cadrul Academiei, instituția a reușit să treacă două acreditări: prima – în 2013, în urma căreia Consiliul Național pentru Acreditare și Atestare a acordat categoria „B” de acreditare în domeniul științei și inovării, adică instituție competitivă la nivel internațional; a doua – în 2014, fiind vorba despre acreditarea instituțională, în urma căreia Agenția Română de Acreditare a Calității Instituțiilor de Învățământ Superior (ARACIS), la solicitarea Ministerului Educației al Republicii Moldova, a apreciat nivelul programelor de instruire și calitatea studiilor în cadrul Academiei „Ștefan cel Mare” cu 109,5 puncte din numărul total de 112, plasând-o, în urma performanței obținute, printre primele instituții în sfera pregătirii specialiștilor în domeniu.

În contextul celor relatate, Academia „Ștefan cel Mare” a expediat în adresa conducerii MAI o serie de sesizări, prin care și-a exprimat dezacordul în privința unor acțiuni referitoare la reformarea instituției și a unor acte normative departamentale ce vin în contradicție cu legislația în vigoare, generând diferite lacune, impedimente și riscuri în activitatea poliției. Toate acestea s-au intensificat și mai mult după implementarea reformei în cadrul Ministerului de Interne și a subdiviziunilor subordonate ale acestuia.

Odată cu adoptarea și intrarea în vigoare a Legii nr. 320 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului (*proiect elaborat cu suportul actualei conduceri a MAI în procesul de reformă a instituției*), constatăm că prin prisma acestui act legislativ se promovează separatismul politic și

teritorial, prin faptul că ministrul de Interne poate să numească în funcția de șef al Direcției de poliție a UTA Găgăuzia doar persoane propuse de guvernatorul Găgăuziei și numai cu acordul adunării populare. Numirea conducătorilor subdiviziunilor de poliție în unitățile teritoriale de nivelul II pe restul teritoriului țării se face în mod obișnuit, fără a fi necesar acordul unui oarecare organ al administrației publice locale. Cadrele științifico-didactice ale Academiei „Ștefan cel Mare” și-au expus viziunea la acest capitol până la adoptarea Legii nr. 320, considerând că ar fi mai corect ca și în UTA Găgăuzia șeful poliției să fie numit pe criterii profesionale și nu pe cele politice. Din păcate, nu s-a ținut cont de aceste recomandări, la fel ca și de multe altele înaintate în procesul reformei, deși scopul de bază al acestora constă în evitarea apariției și dezvoltării unui alt focar de separatism, asemănător celui din stânga Nistrului susținut și gestionat de Rusia, unde legislația Republicii Moldova nu este recunoscută și nu este respectată.

Acum, după 20 de ani în care au fost întreprinse, fără nici un rezultat, diverse încercări de rezolvare a acestui conflict pe cale pașnică, ne dăm seama că caracterul polietnic al populației de pe ambele maluri ale Nistrului nu a fost și nici nu poate fi motivul declanșării separatismului. Adevăratul motiv rămâne a fi lipsa de voință clasei politice de unificare a statului, lipsa maturității politice și lupta pentru putere a liderilor politici. Aici e cazul să pomenim și unii pseudopatrioți ai țării noastre care se asociază cu unele fenomene negative similare separatismului: „Smirnov”, „Șevciuk”, „Ștanski”, „Roșca”, „Plugaru”, „Dodon”, „Tkaciuk”, „Formuzal” ș.a. Din păcate, nici până astăzi nu a fost incriminată fapta de propagare a separatismului în Codul penal al Republicii Moldova, deși, după cum este lesne de observat, asemenea tentative se întâlnesc destul de des. În acest context, nu este clar de ce lipsește reacția juridico-politică oficială a reprezentanților puterii prin intermediul organelor de drept abilitate în acest sens, deoarece orice faptă care atentează la securitatea statului și a forțelor constituționale constituie infracțiune prevăzută și sancționată de legea penală. Iar multe din acțiunile persoanelor menționate (*acțiuni săvârșite în dauna suveranității, inviolabilității teritoriale sau a securității de stat și a capacității de apărare*) conțin cu certitudine semnele unei componente de infracțiune, cum este trădarea de patrie (art. 337 CP).

Astăzi, în cadrul Ministerului de Interne și al subdiviziunilor sale avem implementată o reformă mai mult structurală și mai puțin chibzuită sub aspect funcțional. Aceasta este demonstrat de sondajul de opinie cu conducătorii subdiviziunilor MAI și colaboratorii-absolvenți ai Academiei „Ștefan cel Mare”³, dar și de situația criminogenă dezastruoasă care

³ Sondaj sociologic realizat în cadrul subdiviziunilor MAI cu conducătorii și colaboratorii-absolvenți ai Academiei „Ștefan cel Mare”, realizat în temeiul indicației DGRU a MAI nr. 10/1442 din 13 august 2013.

bântuie în toată țara, provocând neliniște și lipsă de siguranță în rândul populației. Astfel, modificarea organigramei structurale și a locurilor de dislocare a subdiviziunilor MAI nu înseamnă și schimbarea calitativă a funcționalității acestora. Iar plasarea accentului pe subdiviziunile antrenate în consolidarea siguranței traficului rutier, în defavoarea celor care luptă cu criminalitatea, asigură securitatea cetățenilor și mențin ordinea publică, nu corespunde realităților cotidiene și intereselor prioritare ale societății.

Din rezultatele sondajului sociologic menționat reiese clar că, în urma reformei implementate, mai multe structuri polițienești și angajați ai acestora s-au pomenit în situația de imposibilitate de a activa normal. Factorii de decizie responsabili de reformă au admis demilitarizarea mai multor funcții-cheie, în timp ce unii artiști, sportivi și alte categorii de personal similar poartă epoleți și fac parte din efectivul polițienesc. Probabil că acești „tineri reformatori” ai MAI-ului, care, prin comportamentul lor, au demoralizat în mare măsură efectivul din subordine, au fost ghidați în procesul reformei de unele „notorietăți” care au doar interese corporative sau personale și mai puțin îi interesează soarta polițiștilor și a cetățenilor.

Nici până acum nu este clar de ce a fost lichidat Regimentul de patrulă și santinelă „SCUT”, care avea un rol foarte important în cadrul MAI, și anume menținerea ordinii și securității publice. În urma desființării acestei structuri a crescut considerabil nivelul criminalității și al contra-vențiilor, iar ordinea publică și securitatea cetățenilor au devenit o problemă serioasă nesoluționată nici până în acest moment. Nu trebuie să uităm că și această subdiviziune a poliției naționale a participat activ în anul 1992 la luptele din stânga Nistrului, apărând integritatea teritorială a Republicii Moldova. Poate că înlăturarea acestei structuri, inconvenabilă liderilor de la Tiraspol și, evident de la Moscova, este o comandă a acestora?

Mai este necesar de menționat la acest capitol că subdiviziunile MAI nu sunt dotate suficient cu muniții, echipament și mijloace speciale necesare activității lor. În dotarea acestora mai continuă să figureze pistolul rusesc „Makarov” și, respectiv, munițiile pe care le pune la dispoziție tot țara producătoare (Rusia). Colectivul Academiei „Ștefan cel Mare”, inclusiv reprezentanții care au participat la conflictul armat de pe Nistru în anul 1992, a sesizat de mai multe ori conducerea MAI cu privire la necesitatea modernizării armelor din dotare a poliției și trupelor de carabinieri, argumentând prin faptul că acest tip de armament este învechit sub aspect moral și fizic, nu corespunde standardelor și necesităților angajaților poliției, iar punerea la dispoziție a munițiilor pentru astfel de arme poate fi sistată în orice moment de către țara producătoare în legătură cu conflictele pe care le generează permanent, inclusiv separatismul din stânga Nistrului. De fapt, iarăși este vorba despre un pericol iminent în adresa integrității teritoriale a țării noastre și a securității naționale în general, care trebuie

evitat cu orice preț. În acest context, este cazul ca Ministerul de Interne să vină cu propunerile respective de revizuire a Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 1275 din 15.02.1993 cu privire la aprobarea mijloacelor speciale și a regulilor de aplicare a acestora de către colaboratorii organelor de interne și militarii trupelor de carabinieri ale MAI.

De asemenea, se încearcă să ni se prezinte unele sectoare de poliție reparate capital care ar corespunde standardelor necesare activității structurilor polițienești. Constatăm însă că acestea nu sunt dotate cu încăperi (birouri) specializate pentru audierea persoanelor, păstrarea armamentului și munițiilor din dotare, inclusiv încăperi destinate păstrării obiectelor ridicate care ulterior ar putea fi folosite în calitate de corpuri delictive, încăperi special amenajate pentru persoanele reținute în cauzele contravenționale și a celor penale etc. Totodată, angajații poliției sunt expuși mai multor riscuri din cauza lipsei mijloacelor de transport special adaptate pentru transportarea persoanelor reținute sau arestate.

Urmare constatării acestor erori ale reformei se iscă două aspecte importante care necesită a fi clarificate. Primul aspect va fi catalogat ca o *tragedie* în cazul în care se va constata incompetența conducătorilor MAI și a celor care au realizat reforma acestei instituții de forță. Cel de al doilea aspect, mult mai periculos decât primul, se rezumă a fi *trădarea la comanda* altei țări din partea „pseudoreformatorilor”, ceea ce, de fapt, este o nenorocire pentru tot poporul nostru.

În concluzie, constatăm că reforma MAI și a subdiviziunilor sale a fost realizată cu încălcarea vădită și, nu excludem, intenționată, a prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1109 din 06.12.2010, care reprezintă, pentru moment, unicul act normativ în vigoare ce reglementează principiile fundamentale, obiectivele și alte aspecte importante ale procesului respectiv de reformă. Prin urmare, au fost depășite atribuțiile de serviciu din partea factorilor de decizie responsabili de reformă și periclitată capacitatea subdiviziunilor MAI de a menține ordinea publică și de a asigura securitatea cetățenilor.

În urma reformei, mulți angajați ai subdiviziunilor polițienești au fost expuși unor riscuri din cauza modificărilor intervenite în structurile Ministerului de Interne fără schimbările respective ale cadrului normativ. Toate acestea, dar și alte efecte negative ale reformei – nivel înalt de criminalitate, sporirea cruzimii manifestărilor infracționale, ordine și securitate publică afectată, diferite abuzuri din partea conducătorilor MAI (redirecționarea ilicită a bugetului MAI și a altor fonduri extrabugetare în alte domenii și structuri, trafic de influență, ordine, dispoziții ilegale și alte abuzuri de acest gen) etc. -, au fost sesizate de populație într-o perioadă de timp foarte scurtă.